

В ці дні хай єднає нас думка єдина, ми зло в нашій домі долали не раз.
Все треба зробити, щоб жила Україна – сприймаймо цей заклик як Божий наказ.

Вадим Крищенко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 75-76 (14384-14385), 19 ВЕРЕСНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

День, коли Біла Церква стає родиною

МИНУЛОЇ СУБОТИ НАШЕ МІСТО ВІДСВЯТУВАЛО СВОЮ 993 РІЧНИЦЮ. ВЛАСНЕ, ЦІЙ ДАТІ БУЛИ ПРИСВЯЧЕНІ НИЗКА ПОДІЙ, ЩО ВІДБУВАЛИСЯ Й НАПЕРЕДОДНІ. І ЦЕ ЗРОЗУМІЛО – МИ ЛЮБИМО БІЛУ ЦЕРКВУ, ТОЖ ТАКА СОЛІДНА ЦИФРА В ЇЇ БІОГРАФІЇ СПОНУКАЄ ДО ЯКНАЙШИРШИХ ВІНШУВАНЬ І ПРИСВЯТ.

Зокрема вона стала натхненницею нової персональної виставки і книги-альбому відомої художниці Галини Невінчаної «Білоцерківська сюїта» (ознайомитися можна в краєзнавчому музеї до 28 вересня). Як сказала сама авторка під час презентації, ця експозиція стала зізнанням у любові її рідному місту.

Зібрали повну залу земляків у Палаці культури «Росава» великі урочистості з нагоди дня народження Білої Церкви. Тут пролунало багато добрих слів на адресу всіх, хто в такому непростому сьогоденні живе і працює на благо нашого міста, хто зі зброєю в руках нас захищає.

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб у вітальному слові подякував людям, які заслужено внесені до Золотого фонду міста; сказав також, що завдяки

нинішнім платникам податків Біла Церква тільки за минулий рік надала допомогу Силам оборони України на суму понад 286 мільйонів гривень, чим справедливо можемо пишатися.

Акцентував на пам'яті про наших загиблих. Це дійсно рана, яка постійно кровоточить... На необхідності інтеграції колишніх військових у цивільне життя.

Згадав про тисячі українців, які знайшли прихисток у Білій Церкві, своєму другому домі. Про велику увагу до дітей та медичної галузі в місті.

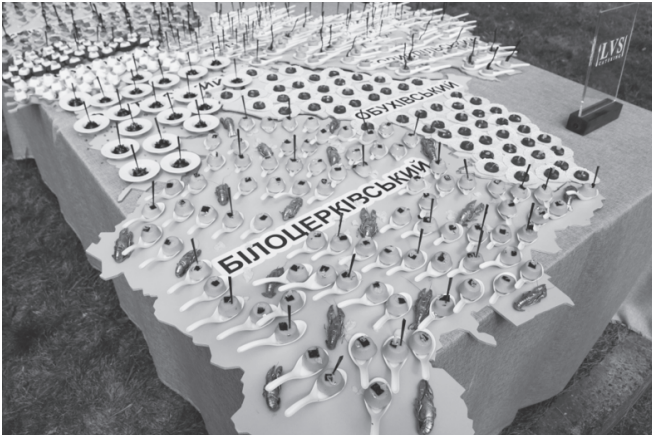
Під час святкового дійства білоцерківців із Днем міста також вітали голова Київської обласної військової адміністрації Микола Калашник, народний депутат Микола Бабенко, інші почесні гості.

За заслуги перед Білоцерківською міською територіальною громадою та Україною до Золотого фонду громади були внесені Леонід Кулибаба – заслужений тренер України, тренер-викладач спортивного клубу «Спарта БЦ», та Василь Савчук, який працював на посаді міського голови з 2006 по 2015 роки.

Новим почесним громадянам, якими стали Петро Войцехівський та Андре Новотни, були вручені відповідні посвідчення.

Дуже велика кількість білоцерківців отримали нагороди й відзнаки з нагоди свята. Чудовою окрасою вечора стали виступи знаних ілюбимих у Білій Церкві та за її межами творчих колективів.

А суботній ранок розпочався з традиційного підняття прапора міста. Від нас усіх на Алею шани та пам'яті полеглих воїнів у визвольній війні поклали квіти Діана Чорна та Роман Рябкін – учасники рою «Нащадки Мамає» ліцею-гімназії № 20. А до пам'ятника Ярославу Мудрому, який 993 роки тому заснував прекрасне місто над Россю, – молоде подружжя кадрового військового Павла Зубкова та його чарівної нареченої Катерини.

Протягом усього дня в центрі міста відбувалися різноманітні, цікаві й для дітлахів, і для дорослих заходи. Хвилювало розмаїття кольорів, творчих людей і талановитих мистецьких робіт, якогось піднесеного прагнення до багатогранності життя! Здавалося, до міста повернулись безтурботні часи, коли радість

Кожен із них — герой!

То був один із найбільш зворушливих епізодів урочистого вечора, присвяченого поважній річниці нашого рідного міста, – над величезним залом людей у повній тиші лунала колискова, а на широкому екрані, здається, безкінечно змінювали один одного кадри з фотографіями наших загиблих земляків. Їх уже так багато... А серце знову надригається, коли чуєш нову звістку про непоправну втрату на цій кривавій війні...

Поріг вічності переступив наш білоцерківець, солдат **Дмитро Олександрович НІКАНОРОВ**, якому 3 жовтня мало б виповнитися 38 років. Розвідник-помічник гранатометника розвідувальної групи військової частини А 4030, він помер 8 вересня після отриманих поранень під час виконання бойового завдання.

Захищаючи суверенітет України, 7 вересня на полі бою в районі Торецького Покровського району на Донеччині героїчно загинув наш тридцятивосьмирічний земляк, солдат **Андрій Володимирович ШПИЦЯ**, який воював у кулеметному взводі роти вогневої підтримки штурмового батальйону військової частини А 4951.

СХИЛИМО ГОЛОВИ В СКОРБОТІ, ПОШАНІ Й ВДЯЧНОСТІ В ЗНАК ПАМ'ЯТІ ПРО ГІДНИХ ЛЮДЕЙ, МУЖНІХ ЧОЛОВІКІВ, ВІДВАЖНИХ ЗАХИСНИКІВ, НАШИХ НЕЗЛАМНИХ УКРАЇНЦІВ.

нічим не затьмарена... Але то тільки здавалось. Адже майже на кожній локації учасники святкового дійства мали можливість задонатити на ЗСУ. В кількох місцях охочі просто плели маскувальні сітки. Діти могли намалювати малюнки чи створити поробки, які будуть передані воїнам на фронт...

Родзинкою цьогоорічного Дня народження Білої Церкви став унікальний світовий рекорд – «Перша в Україні молекулярна карта території Київської області» розміром 3х2 м. На молекулярній карті було представлено 8 різних регіонів Київщини, кожен з яких виклали тістечками молекулярної кухні (всього 1000 сфер-канале) з різними смаками – відповідно до вподобань того чи іншого регіону.

Нагороди про присвоєння рекорду отримали керівник закладу харчування, який створив карту спеціально до Дня міста, – Людмила Богдан та представники колективу.

Гарний був день. Один із тих, коли білоцерківці стають такими схожими на велику дружну сім'ю, на членів однієї родини, об'єднаної не тільки географічними межами населеного пункту, не тільки формальною назвою «громада», а навіть рисами характеру, прагненнями й баченням свого шляху, та насамперед гордістю за свою єдину в світі і прекрасну Білу Церкву!

Валентина ХРАБУСТ

Наша спадщина повинна залишитися в громаді!

Нещодавно білоцерківці дізналися, що «Поштову станцію», або «Стару пошту», як називаємо її ми, «Укрпошта» виставила на аукціон. Новина з'явилася якраз напередодні сесії міської ради. Тож депутат міської ради Олена ФАСТІВСЬКА (на фото), яка переконана, що така спадщина не може й не повинна бути предметом розпродажу, а мусить залишитися у власності громади і бути передана майбутнім поколінням, на засіданні озвучила відповідне звернення до генерального директора АТ «Укрпошта» Ігоря Смілянського.

■ В документі міститься занепокоєння вказаним фактом. До речі, це вже вдруге власники намагаються продати згадане приміщення. Нині вони вказали стартову вартість лота в сумі 2 449 170,18 гривень.

■ Але зазначена будівля є невід'ємною частиною історичного та культурного обличчя Білої Церкви й має

виняткове значення для збереження архітектурної спадщини України. В нинішній складний час, коли внаслідок російської агресії значна частина культурних пам'яток перебуває під загрозою знищення, питання збереження таких об'єктів набуває особливої ваги.

■ Відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини», органи місцевого самоврядування мають право вжити заходів для збереження пам'яток архітектури та забезпечення їх належного використання. З огляду на це Білоцерківська міська рада висловила готовність викупити зазначений об'єкт за стартовою

ціною або ж просить розглянути можливість прийняти це приміщення з державної до комунальної власності безоплатно.

■ Присутні на сесії депутати підтримали ініціативу та підписали звернення.

■ На своїй сторінці у фейсбуці засновник та голова громадської організації «Україна інкогніта», дослідник Роман Маленков також зауважив, що «першочергове право на купівлю комплексу має місцева громада, яку навіть не повідомили про проведення аукціону. А зобов'язані були, тому якщо аукціон відбудеться, він буде незаконним.

■ Мешканці Білої Церкви, пам'ятаючи сумну долю іншої пам'ятки національного значення – Дворянського зібрання, яку спочатку спалили, а потім розібрали руїни для нібито відбудови, бояться за долю «Поштової станції», аби на її місці не виріс ЖК. Тому громада готова викупити будівлю в комунальну власність. Але не на аукціоні – нинішні бюджетні можливості у зв'язку із війною досить лімітовані.

■ «Укрпошта» оголосила аукціон тихо, без попередження громади, так, ніби під конкретного покупця. Сподіваюся, що вони схаменуться і відмінять це торжище».

■ Згодом пані Олена Фастівська повідомила, що «отримала відповідь на свій депутатський запит від

Міністерства культури та інформаційної політики України. Міністерство підтвердило, що погодження на відчуження національної пам'ятки архітектури не надавалося.

■ Водночас АТ «Укрпошта» (на час публікування її повідомлення) не зняло пам'ятку архітектури з аукціону, що є порушенням чинного законодавства, зокрема Закону України «Про охорону культурної спадщини».

■ У зв'язку з цим депутат направила звернення до Фонду держмайна України з вимогою зупинити аукціон та вжити заходів для недопущення незаконного відчуження. Також вона поінформувала Білоцерківську міську раду та закликала до відповідних дій.

Вл. інф.

З любові й ненависті

Напередодні 993-ї річниці Білої Церкви Центральна бібліотека міста зробила символічний подарунок містянам, для яких історія рідної країни – не просто масив фактів та важливих знань, а безперервний процес взаємозалежних грандіозних, доленосних подій, які часто творяться нібито звичайними людьми, яким, однак, судилося стати обраними.

Бо запрошено нас було на зустріч, як зауважила директорка ЦБС Олександра Нагорна, з неординарним чоловіком, який виборював нашу незалежність, став учасником створення Народного Руху України (був першим заступником голови НРУ на Київщині), обирався народним депутатом України трьох скликань, став одним з авторів нашої Конституції – із Михайлом РАТУШНИМ, а також його книгою «Один із PATRES PATRIAE».

Розпочинаючи розмову, гість казав, що йому дуже близька Біла Церква, принагідно згадавши, що саме

страйків, студентського голодування та численних маніфестацій. І вийшли ми на волю з тюрми лише 25 серпня 1991 року разом з нашою Україною. Зараз із тієї групи останніх політ'язнів Союзу живим залишився тільки я один. І я зрозумів, що коли про ті часи не розповім – уже не розкаже ніхто. Або опишуть непричетні».

Пан Михайло розповідає про невідомих широкому загалу його однодумців-побратимів з Київщини, які не менше за відомих Хмару, Чорновола, Лук'яненка та інших діячів у далеких 90-х за свої переконання та українську ідею також переслідувалися, сиділи в тюрмах. Адже впевнений, що саме перші рухівці стали передвісниками постання незалежної України, двигуном національно-культурного відродження українського народу в кінці ХХ століття. Автор наполягає – саме «маленькі українці» тоді, на переламі століть, були правдивими Patres Patriae, батьками Вітчизни, як казали римляни.

Михайло Ратушний вірить, що саме його покоління має завершити війну, яка багато років точиться між Добром і злом, Києвом і Москвою, Руссю й ордою. Завершити нашою Перемогою. Не передаючи її у спадок дітям, онукам і правнукам.

Розмова в залі, як і тексти книжки, була дуже цікавою. Взагалі цікаво слухати людей, які особисто брали участь у доленосних для твоєї країни, а відтак і твого життя, подіях. Удвічі цікавіше, якщо розповідач, як пан Михайло, не тільки пам'ятає деталі, а й блискуче їх переповідає. А наша не надто давня історія неймовірно насичена напруженими, величними, та й трагічними моментами, які так чи інакше відгукуються нам зараз. Приміром, тільки лінивий «експерт» не бідкається нині, що Україна в 90-ті відмовилася від ядерного озброєння. А в книжці Ратушного ми прочитаємо його виступ тоді як нардепа, де він закликає колег у Верховній Раді не ратифікувати відповідний договір, оскільки «це може декого спровокувати на агресію супроти незалежної України». Під час зустрічі автор розповів про саме голосування, настрої в залі Парламенту, зовнішній тиск на народних обранців... Причому тиснули, змушуючи до ратифікації, як Москва, так і Захід. До чого призвела відмова від ядерної зброї – всім відомо. Тепер Москва скористалася ситуацією, а Захід через це вельми стурбований...

Загалом книжка «Один із PATRES PATRIAE» обов'язково викличе інтерес у всіх, кого хвилює історія України, хто хоче знати імена людей, достойних, патріотичних, світлих, безкорисливих, завдяки серцям, умам і рукам яких, вірі яких, на плечах яких зростала Україна вільна. Тому до вас говоритимуть рухівці, горді чеченці, залюблені у свою Ічкерію, українські націоналісти, творці Основного закону нашої країни, новітні герої нової, гарячої фази війни з ординською нечистю. Говоритимуть словами Михайла Ратушного, міцного, впевненого у своїй правді на своїй землі чоловіка й державотворця.

Валентина ХРАБУСТ

В бібліотеці-філії № 5, що на масиві Незалежності, нещодавно відбулася важлива подія: секретар міської ради Володимир Вовкотруб зустрівся з працівниками бібліотек з приємної нагоди – передачі нових книжок для поповнення їхніх книжкових фондів, повідомляють офіційні джерела.

Поповнено книжкові фонди бібліотек громади

● «Сьогодні ми зібралися, аби подякувати одне одному за спільну роботу. Думаю, що ваші читачі будуть задоволені, адже наш бібліотечний фонд поновився книжками 193 авторів!» – зазначив Володимир Вовкотруб.

● Зауважимо, що це сучасні книжки українською мо-

вою наших та зарубіжних авторів, для дорослих та дітей, і зовсім скоро вони з'являться на полицях бібліотек. На придбання цих видань з місцевого бюджету було виділено 300 тисяч гривень.

● Директорка Білоцерківської централізованої бібліотечної системи імені

Петра Красножона Олександра Нагорна додала, що бібліотекам громади нещодавно було передано також 20 ноутбуків, тож кожній бібліотеці дістанеться новий девайс.

● Під час заходу Володимир Вовкотруб вручив білоцерківському поету, прозаїку, драматургу та публіцисту Андрію Гудимі нагороду Лауреата Київської обласної премії, яка присуджується видатним діячам культури і мистецтв Київщини. Почесною грамотою Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету нагородили Олену Дученко, завідувачку відділом методичної та бібліографічної роботи Білоцерківської ЦБС.

тут збирав свої козацькі полки Богдан Хмельницький, коли йшов на ляхів-окупантів. Крім того, в Білій Церкві свого часу діяла доволі сильна організація НРУ на чолі з Олександром Козирем.

Щодо книжки, то писалася вона протягом більш як 30 років. І, як ідеться в зверненні до її читачів, до книги увійшли статті, виступи, есе Михайла Ратушного, починаючи з кінця 80-х років минулого століття. Ось як він сам знайомить нас зі своїм дітищем:

– Ця книга з'явилася від любові й ненависті. Любові до людей, з якими доводилося разом жити, працювати й боротися. І ненависті до тих, хто нас, українців, поневолює, нищить, руйнує і пробує вбити в різний спосіб. Фізично, морально, духовно. Вже багато-багато років... Немає вже Степана Хмари – одного з яскравих представників когорти політ'язнів, особистості, в якій я вчився бути принциповим у принципових речах... На фронті загинув син іншого мого посправника – Анатолія Лупиноса, мій похресник Микола, залишивши напівсиротою свою чотирирічну дочку...

Важкопораненим потрапив у полон внук мого Хресного батька з Черниховець Володимир Заблоцький...

Степан Хмара, Анатолій Лупиніс, Микола Головач, Леонід Березанський – ми були останніми політ'язнями Союзу. Посадили нас фактично за організацію

ІЗ ПРОФЕСІЙНИМ СВЯТОМ – ДНЕМ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРАЦІВНИКА – вітаємо людей, які в усі часи й за будь-яких обставин перебувають на службі в суспільства, – аптечних працівників!

Під час військових дій вони проявляють зразки мужності, стійкості та високого професіоналізму. Під обстрілами постійно забезпечують військових та мирне населення необхідними ліками в повному асортименті. Багато аптечних працівників активно займаються волонтерською діяльністю.

Бажаємо всім міцного здоров'я, миру, добра, сімейного добробуту, допомоги Божої у вашій професійній діяльності.

З повагою – ЛЮДМИЛА ГОРЮНОВА, голова правління Київської обласної асоціації аптечних працівників, заслужений працівник фармації України

Роль підприємців важко переоцінити

В місті відбулися урочистості з нагоди Дня підприємця. Як сказав секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб, вітаючи представників білоцерківського бізнесу з їхнім святом, завдяки саме їм наша громада минулого року допомогла Збройним силам на 12,3% з видаткової частини місцевого бюджету.

Він наголосив: «Традиційно до Дня міста ми робимо подарунок нашим військовим частинам. Цього року передаємо 72 ОМБр 17 нових пікапів Toyota Hilux, і я маю надію, що робота, яку ми з вами робимо, наблизитиме нашу Перемогу.

На сьогодні в нашій громаді налічується більше 23 тисяч суб'єктів підприємницької діяльності. Роль бізнесу в житті громади досить потужна, адже міське господарство велике, і нині наш бюджет становить близько 2,5 млрд грн, за які ми утримуємо на належному рівні громаду. За кошти, які ви сплачуєте в бюджет,

утримуються освіта, спорт, молодь та вся інфраструктура, яка функціонує в громаді».

Під час заходу 48 підприємців Білоцерківської громади було відзначено в 14 номінаціях.

Від імені начальника Київської обласної військової адміністрації Миколи Калашника секретар міської ради вручив подяки двом трудовим колективам підприємств легкої промисловості.

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ РОБІТНИКІВ НА БУДІВНИЦТВО:

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ З БРОНЮВАННЯМ

ФОРМАТ РОБОТИ: ПОСТІЙНА АБО ТИМЧАСОВА (1-3 МІСЯЦІ)

- електромонтажників
- майстрів
- операторів будівельної техніки (трактор, навантажувач, екскаватор, грейдер,)
- підсобних робітників
- монтажників загально-будівельних робіт

Немісцевих співробітників компанія забезпечує проживанням у будівельному містечку з харчуванням. Доступний вахтовий графік роботи

Місцезнаходження об'єктів:
1) с. Хриплин Івано-Франківської обл.
2) Київська обл.

Телефон: +38 (099) 532 11 50*
(Telegram) *дзвінок згідно з тарифами вашого оператора

30 000 грн
заробітна плата від

**ЧЕТВЕРО
МИЛИХ І
ПУХНАСТИХ
КОШЕНЯТ:
ТРОЄ ЧОРНИХ І ОДНА
РУДЕНЬКА, ЧЕКА-
ЮТЬ ДОБРИХ
ХАЗЯЙСЬКИХ
РУК.**

**Звертатися
за телефоном:
068-101-85-21.**

ШУКАЮ НАДОМНУ РОБОТУ ДЛЯ ЛЮДИНИ З ІНВАЛІДНІСТЮ – ПАКУВАЛЬНИЦІ, КОМПЛЕКТУВАЛЬНИЦІ, ХУДОЖНИЦІ-ДИЗАЙНЕРА, ІЛЮСТРАТОРА КНИЖОК. 050-231-40-27

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник "Морозко 3м", новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, зашклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат;

шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масажне ліжко "Серагем", електрогрілку "Серагем" (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила)

Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля "Жигулі". Тел.: 098-10-255-08.

✓ Люстру на 3 плафони, красива, г/стан, 550 грн. Масажні банки скляні, 25 шт. (20 грн 1 шт.). Тел.: 096-208-36-48.

✓ Сушку для овочів, фруктів і трав (німецька). Тел.: 067-494-35-90.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

**Замір безкоштовний
Монтаж – один день.**

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Спорт як спосіб життя

Наше місто на спортивній карті України звучить дуже голосно. Медалі чемпіонатів світу й Європи, перемоги на національних турнірах – усе це про Білу Церкву. Наші тренери – справжні герої. Вони не тільки готують чемпіонів, а й виховують витривале та вольове майбутнє нашої держави. З нагоди професійного свята – Дня фізичної культури і спорту, в місті відбулося грандіозне свято. Про подію написали колеги з прес-служби міської ради.

▲ Привітав присутніх секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб, зауваживши, що для певних напрямків спорту збільшене фінансування. Окремо відзначив меценатів, які дотичні до розвитку спорту в громаді. Висловив впевненість, що білоцерківські спортсмени й надалі будуть підіймати на великих міжнародних п'єдесталах прапор нашої країни і прапор Білої Церкви.

▲ Низку представ-

ників галузі Володимир Вовкотруб нагородив грамотами й подяками міської ради та її виконавчого комітету.

▲ Виконуючий обов'язки начальника управління молоді та спорту Київської ОДА Володимир Стеценко також вручив ряд відзнак. Відмітив: за рейтингами Мінмолодьспорту щодо розвитку олімпійських видів спорту можна впевнено сказати, що в трійку лідерів входять вільна та греко-римська боротьба, велоспорт та легка атлетика. І 50 відсотків здобутків – це заслуга саме спортсменів Білоцерківської громади.

▲ Привітали всіх спортсменів Білої Церкви й депутат Київської обласної ради Хвича Мепарішвілі, голова відділення Національного олімпійського комітету України в Київській

області Ігор Малинський, Анжела Балахонова, заслужений майстер спорту з легкої атлетики, рекордсменка світу та Європи, володарка кубка світу, срібна призерка чемпіонату світу, учасниця двох Олімпійських ігор, начальник управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради Сергій Мартинов.

▲ Від імені депутатського корпусу Білоцерківської міської ради спортсменів привітала депутат Оксана Сахарова. Вона вручила посвідчення майстрів спорту України кільком нашим спортсменам.

ПОВІДОМЛЕННЯ

29 вересня 2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КСП "МАЯК" за адресою: с. Мовчанівка Білоцерківського району Київської області, **о 10 год. 00 хв.**, біля приміщення Укрпошти.

Уповноваженим членам КСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРІВ:

- доповідь голови КСП про діяльність підприємства;
- розгляд заяв про виключення членів КСП.

СУДИТИМУТЬ ЗА ВИКРАДЕННЯ ІГРАШОК З МОГИЛ ВІЙСЬКОВИХ

За процесуального керівництва Білоцерківської окружної прокуратури скеровано до суду обвинувальний акт відносно 32-річної жительки Білої Церкви за фактом наруги над могилою (ч. 1 ст. 297 КК України).

Подія трапилася 15 квітня 2025 року на території кладовища «Сухий Яр». Обвинувачена, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, викрала іграшки, що були на могилах воїнів, які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України та брали безпосередню участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі та стримуванні збройної агресії РФ.

Санкція ч. 1 ст. 297 КК України передбачає покарання у виді позбавлення волі до 3 років.

Досудове розслідування здійснювалось слідчими Білоцерківського РУП ГУНП в Київській області.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину й не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Білоцерківська окружна прокуратура

Втрачене свідоцтво дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Болюк Діана Сергіївна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене свідоцтво дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Болюк Ксенія Сергіївна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений атестат про здобуття повної загальної середньої освіти та додаток до нього, видані Білоцерківською загальноосвітньою школою I-III ступенів № 7 ім. генерал-полковника Геннадія Воробйова 26 червня 2020 р. на ім'я **Куцька Вікторія Максимівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

ЗАПРОШУЮ на заняття з української мови учнів молодших, середніх і старших класів. Можливе проведення занять на дому в замовника. **Тел.: 068-101-85-21 (Тетяна Іванівна).**

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГолошення

Назва рубрики _____ (куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

Текст оголошення _____

Телефон або адреса (друкуються в оголошенні) _____

Один купон – оголошення до однієї рубрики змістом не більше 1-го найменування. Заповніть, виріжте та відправте або принесіть за адресою: **09117, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18, редакція газети "Громадська думка".**

Одна у домі, повному людей

— Ви знову не той хліб купили, — голос невістки Каті резонує по вухах, поки я розбирала пакети на кухні. — Я ж просила бездріжджовий. Уже вп'яте прошу.

Вона демонстративно взяла батон, який я принесла, і покрутила його в руках, ніби це була якась дивна й отруйна гусениця.

— Катю, я забула, пробач. Закрутилася.

— Вічно ви мотаєтесь, Ганно Петрівно. А нам потім це їсти. В Артемка може бути алергія.

Я проковтнула клубок у горлі. Моєму онуку Артему шість років, і в нього ніколи в житті не було алергії на звичайний хліб.

Я пішла до своєї кімнати повз вітальню, де Катя голосно розповідала подрузі телефоном, що «свекруха знову чудить».

У двері постукав Артемко. — Ба, почитай.

Серце на мить радісно стиснулося. Ось же він, мій промінчик. Єдиний, кому я...

— Артем! — тут же з'явилася у дверях Катя. — Я кому сказала не чіпати бабусю? Іди, в тебе за розкладом планшет. Вона забрала в нього книжку й повела за руку. А я залишилася сидіти, дивлячись на зачинені двері. В той момент я зрозуміла, що більше не можу бути просто тлом. Щось мало змінитися. Або я просто зникну в стінах цього дому, як привид.

Рішення прийшло не одразу. Воно визрівало кілька днів, поки я механічно мила посуд, ходила в магазин і мовчки зносила дрібні уколи. Воно зміцніло, коли я знайшла в смітнику майже повну каструлю мого плову — «занадто жирно, у нас дієта».

У суботу зранку, коли всі ще спали, я дістала коробки з речами покійного чоловіка. І почала розбирати їх у вітальні.

Першою спустилася Катя.

— Це ще що таке?

— Доброго ранку, Катю. Я речі розбираю.

— Я бачу. А не можна це робити у своїй кімнаті? Ви всю вітальню захакали. До нас сьогодні гості прийдуть, між іншим.

— Це і моя вітальня також, — сказала я тихо, але твердо. — І це речі твого свекра. Батька Олега.

Катя демонстративно пішла на кухню, грюкаючи чайником. За десять хвилин з'явився Олег, приваблений запахом кави та маминим бунтом.

— Мамо, ти що влаштувала? Катя каже, ти тут усе завалила.

— Я просто хотіла повісити портрет батька. Ось сюди, — я показала на стіну.

— Сюди? У нас тут сучасний дизайн, який ще портрет? Катя сюди дзеркало стильне придивилася.

— Олеже, це мій дім.

— Ну почалося, — він закотив очі. — Вічно ти зі своїм «мій дім».

Він тут живемо взагалі-то! Ми ремонт робили!

Ремонт — це пофарбована ними в ядучо-салатовий колір стіна на кухні. І все.

Увечері відбулася головна розмова.

— Мамо, ми тут подумали, — почав Олег. — Цей дім для нас занадто великий. Комуналка дорога, прибирати важко.

Катя підхопила, дивлячись на мене щирими очима:

— Так, Ганно Петрівно. Ми ж про вас піклуємось. Вам самій буде важко, коли ми вирішимо жити окремо.

Мене пройняв холодок.

— Це куди ж ви зібралися?

— Ми хочемо продати дім, — випалив Олег. — Купимо собі хорошу квартиру в новобудові. І вам. Однокімнатну. Маленьку, затишну. Зате власну.

Я дивилася то на сина, то на невістку. Вони вже все вирішили. Подумки поділили гроші від продажу мого дому. Я встала. Ноги раптом стали ватними, але я випрямилась.

— Ні.

— Що «ні»? — не зрозумів Олег. — Мамо, це ж вигідно для всіх.

— Я сказала — ні. Цей дім не продається. Ніколи.

— Ти не зрозуміла, — прошипів син. — Це не прохання. Ми вже і ріелтора знайшли.

— Скасовуй ріелтора, — спокійно відповіла я. Спокій давався нелегко, всередині все тремтіло, але я знала: дай зараз слабину —

і вони мене зжеруть.

— Ти житимеш у своїй однокімнатній! — зірвалася Катя. — Досить нам псувати життя своїм маразмом!

— Катя, — урвав її Олег, але тут же повернувся до мене. — Мамо, як ти можеш з нами так? Я ж для сім'ї стараюся! Для твого онука!

— Мій онук буде приходити в гості в цей дім. А не в велику новобудову, куплену на кістках пам'яті його діда.

— Ах от як! — Катя вскочила. — Значить, ми для тебе ніхто?

Я подивилася на неї. І вперше за довгий час побачила не налякану тінь, а господиню свого дому.

— Це ти сама сказала, Катю. Не я.

Наступні кілька днів перетворилися на пекло. Вони перестали зі мною розмовляти. Мертва тиша за столом. Грюкання двірима перед моїм носом. Їжа, яку готували лише на двох. Вони намагалися мене вижити. Але прорахувалися. Я більше не боялася порожнечі. Я її прагнула.

У п'ятницю я зробила свій хід. Увечері, коли вони дивилися якийсь серіал, я зайшла і поклала на стіл два квитки на літак. Олег здивовано підняв на мене очі.

— Що це?

— Це квитки. Вам. У ваше рідне місто.

Катя вихопила квитки. Її очі округлились.

— Ви... ви нас виганяєте?

— Я даю вам можливість почати своє, окреме життя. Те, про яке ви мріяли. Без мене, без цього старого дому. Я навіть допоможу вам з грошима на перший час.

— Ти ще пожалкуєш, — видавив Олег. — Ти залишишся зовсім одна.

— Я вже була одна. У повному домі людей. Більше не хочу.

Вони поїхали за тиждень. Артемко плакав, не розумів, чому вони їдуть. Я обійняла його, поцілувала й пообіцяла, що скоро приїду в гості. І він до мене приїде. Можливо.

Коли за останньою сумкою зачинилися двері, я повільно пройшлася будинком.

Підійшла до стіни, на яку Катя хотіла повісити дзеркало. Взяла молоток, цвях і портрет чоловіка. Кілька точних ударів. Портрет висів на місці. Чоловік дивився на мене з фотографії — молодий, усміхнений.

Дзвінок пролунав наприкінці другого місяця. Серце звично тьохнуло.

— Мамо, у нас біда! — голос сина був повний відчаю.

— Що сталося, Олеже?

— Катя... вона в лікарні. Потрібні гроші на операцію. Величезні. У мене таких немає.

Він схлипнув. Я ніколи не чула, щоб син плакав. Навіть у дитинстві.

— Скільки потрібно? — спитала я.

Він назвав суму. Вона була астрономічною. Майже рівна вартості тієї самої «однушки», яку вони мені обіцяли.

— Мамо, благаю тебе. Продай дім. Це єдиний вихід. Ми потім усе повернемо, чесне слово. Врятуй Катю, врятуй нашу родину.

Я мовчала. З одного боку — хвора невістка, мати мого онука. З іншого — брехня, яку я відчувала кожною клітиною.

— Я подумаю, — сказала я й поклала слухавку.

Увечері я зателефонувала подрузі в їхнє місто. Просто побалакати. А потім, ніби між іншим, спитала, чи не чула вона чогось про Катю.

— Про Катю? — озвалась подруга. — Бачила її вчора в торговельно-сервісному центрі. Шубу собі вибирала. Каже, скоро в нову квартиру переїжджають, от і оновлює гардероб.

Світ не перевернувся. Він просто став на своє місце. Коли син подзвонив, щоб дізнатися мою відповідь, я сказала:

— Передай Каті, що норкова шуба їй дуже личить. Особливо до лікарняного ліжка. І що грошей не буде. Ніколи.

Я почувалася хірургом, який щойно ампутував безнадійно хвору частину свого життя. Було боляче. Але тепер я точно знала: найстрашніше — це не порожня квартира. Найстрашніше — коли ти готова віддати все заради тих, хто готовий забрати в тебе останнє. І найважливіше — вчасно це усвідомити.

3 мережі

► Світ природи

◆ Чайки — птахи, життя яких пов'язане з водою. Вони мають різні розміри, оперення густе, вагу — 100-2500 грамів. Чайки — хороші літуні, можуть ширяти й пікірувати в повітрі. По землі ходять швидко, плавають добре. Це — прибережні пернаті, гніздяться на водоймищах чи біля них. Більшість їх перебувають на узбережжях морів, річок, ділянках боліт. Види, які мешкають у північних та середніх широтах, — перелітні. Селяться найчастіше колоніями. Гнізда вимощують круглої форми, із сухих рослин. М'ясо і яйця їстівні. Харчуються відходами рибеоловного промислу, рибою, гризунами, плазунами, земноводними, ракоподібними, комахами, плодами, меншими птахами.

◆ Так, на Вінниччині фермер у вересні в своєму саду ввечері застав зграю чайок, які в кронах груш смакували солодкими плодами. Він цілу ніч намагався відігнати зайд, але марно. Тоді наступного дня чоловік придбав клітку для птахів, а також відшукав у Вінниці альпініста. Садівник запропонував йому вдень вилізти на стару березу в лісопарку та забрати з

НЕЗАБУТНІЙ ПАМ'ЯТІ ІВАНА ВАСИЛЬОВИЧА ЧАЙКИ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

ності. Тоді нерідко чужий 1-2-тижневий молодняк, який бігає поруч, стара чайка вбиває ударами дзьоба по голові. Коли ж нерідні 3-тижневі пташенята другої родини наближаються до першої, то дорослі пернаті вже не чіпають чужих часнят.

◆ В нашому місті звичайні чайки періодично прилітають до сміттєзвалищ, де відшукують їжу, а також до водоймищ. Полюють і на рибу, головні хворі чи ослаблені. Писклят годують комахами і дощовими черв'яками. За кормами відправляються на віддалі до 20 км. Зимують звичайні чайки на Індостані та Філіппінах.

◆ Влітку чоловік із с. Ходорово (Миронівщина) в плавнях Дніпра заховався у верболозах біля колонії звичайних чайок. Заманивши одну птицю за допомогою прив'язаного шпагатом рака, він схопив її руками. На гвалт крилатої злетілася ціла їхня зграя. Подряпаному покльованому чоловікові після

Чайка, білокрила чайка...

дупла вухасту сову. Що й було зроблено. Того ж дня у сутінках фермер в саду випустив сову з клітки. Сич швидко піднявся в повітря, схопив кігтями одну чайку й поніс до свого житла. Зграя крилатих знялася з дерев і більше не поверталася...

◆ Існують прикмети щодо прогнозу погоди за допомогою чайок. Вважається, що коли вони сідають на судна — буде гарна погода, а коли бродять кам'яним берегом — чекайте негоди.

◆ Біла чайка має сніжно-біле, гладеньке пір'я. Літає легко і довго, ширяє в повітрі, галаслива, неспокійна. По землі ходить і бігає прудко. Зосереджена на середніх і північних територіях Євразії та Америки. Гніздиться і на скелястих берегах, і на низинах. Гнізда — із водоростей, трави, моху. Яйця насиджує самка.

◆ В рожевої чайки пір'я яскраво-рожеве, на шії — чорне оксамитове «намисто». На морі вони часто перебувають і на льоду, у тундрі на водоймищах плавають і пірнають. Яйця насиджують обоє членів пари. Як пташенята «піднімуться на крило», то родини перелітають до моря. Великі морські чайки важать 2-2,5 кг, відзначаються дзвінким бадьорим голосом. Годують писклят напівперевареною їжею, яку кладуть перед молодняком. Харчуються і лемінгами, морськими їжаками, ягодами.

◆ У звичайної (озерної) чайки на голові темна «шапочка», оперення рожево-жовте. Поширені всюди. Гнізда влаштовують на вологих землях (зокрема і на Київщині) та на узбережжях морів. Пташенята через 12-16 годин стоять на ногах, а через 10 днів ходять виводками з батьками серед рослин-

атаки чайок довелося швидко тікати.

◆ Сонячної днини 2023 р. на околиці Бердянська 14-річний хлопечко на подвір'ї побачив звичайну чайку, яка летіла низько й повільно. Через секунди вона впала на горі. Підліток відніс закривавлену пернату до ветлікарі, який витягнув з її тулуба рашистську кулю, обробив рану. Протягом місяця сім'я доглядала крилатого і після одужання хлопечко відніс чайку до водоймища.

◆ Варто нагадати і про оригінальну поведінку буревісників — пернатих цієї родини. Скажімо, тонкодзьобі буревісники з теплого о. Тасманія (поблизу Австралії) на зиму відлітають до холодного північного регіону — Японії та Аляски, за 8-9 тис. км. Причому такий маршрут пролягає через західну частину Тихого океану й триває місяць. А зворотний шлях навесні проходить в іншому напрямку — біля західних берегів Північної Америки вздовж Тихого океану, де від Каліфорнії вони звертають на південний схід — до Тасманії... Гігантські буревісники у південній півкулі (від Антарктики) в позагніздовий період облітають земну кулю по паралелі за 2-3 місяці, а це близько 6,5 тис. км. Під час такої подорожі птахи відпочивають на океанських островах, підгодовуються рибою.

Іван ВАСИЛЕНКО

Гороскоп 22 — 28 вересня	
ОВЕН. Початок тижня сприятливий для завершення старих справ. У професійній сфері можливе несподіване визнання. Варто зосередитись на фінансових справах — ймовірно надходження або цікава пропозиція.	
ТЕЛЕЦЬ. Можливі суперечки або непорозуміння в родині — варто проявити стриманість. Фінансова ситуація стабільна, але краще утриматися від великих витрат. Вихідні — час для відновлення сил.	
БЛИЗНЮКИ. Ваша активність дасть плоди, але будьте уважні до дрібниць. Нові знайомства можуть стати доленосними, особливо у професійній сфері. Можлива несподівана подорож.	
РАК. Зірки сприяють фінансовим успіхам. Якщо планували розпочати щось нове — час настав. У стосунках можливе прояснення ситуацій, які довго тримали у напрузі. Не втрачайте внутрішній баланс.	
ЛЕВ. Цей тиждень — ваш зоряний час. Енергії вистачить на реалізацію давніх задумів. Сприятливий період для укладення угод. У романтичній сфері — яскраві події.	
ДІВА. Не все вдасться вирішити логікою — довіряйте інтуїції. Можливі приємні новини від родичів або друзів. На роботі краще уникати конфліктів — дрібниці може перерости у щось більше.	
ТЕРЕЗИ. Тиждень сприятливий для налагодження стосунків — як у роботі, так і в особистому житті. У фінансовому плані — стабільність. Не бійтеся відповідальності — саме вона відкриє нові можливості.	
СКОРПІОН. З'явиться більше свободи для дій. Робота принесе не лише стабільність, а й нові перспективи. Можливі несподівані зустрічі. Варто уникати інтриг — цього разу вони не зіграють на вашу користь.	
СТРЕЛЕЦЬ. Потрібно зосередитися на особистих цілях. У романтичній сфері — період щирості та відкритості. Вихідні ідеальні для відпочинку.	
КОЗЕРІГ. Продуктивний тиждень. Можливе підвищення або приваблива пропозиція. У стосунках краще уникати критики. Зверніть увагу на фінансові звички.	
ВОДОЛІЙ. Ідеї, які раніше здавалися надто сміливими, можуть отримати підтримку. Настав час діяти. Слід бути уважними до документів і договорів. У спілкуванні з близькими не варто знецінювати почуття інших — вони чекають на розуміння.	
РИБИ. Тиждень сприятливий для творчості та навчання. Не відкладайте на потім те, що можете зробити зараз, — шансів побачити швидкий результат буде небагато.	

Сайт Shorptik ua	П'ятниця, 19.09 ніч +10 день +21	Субота, 20.09 ніч +14 день +23	Неділя, 21.09 ніч +14 день +28	Понеділок, 22.09 ніч +15 день +29	Вівторок, 23.09 ніч +15 день +27	Середа, 24.09 ніч +14 день +24	Четвер, 25.09 ніч +14 день +23
------------------------	---	---	---	--	---	---	---

Не бійся помилятися — бійся залишатися на місці.

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук".
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.